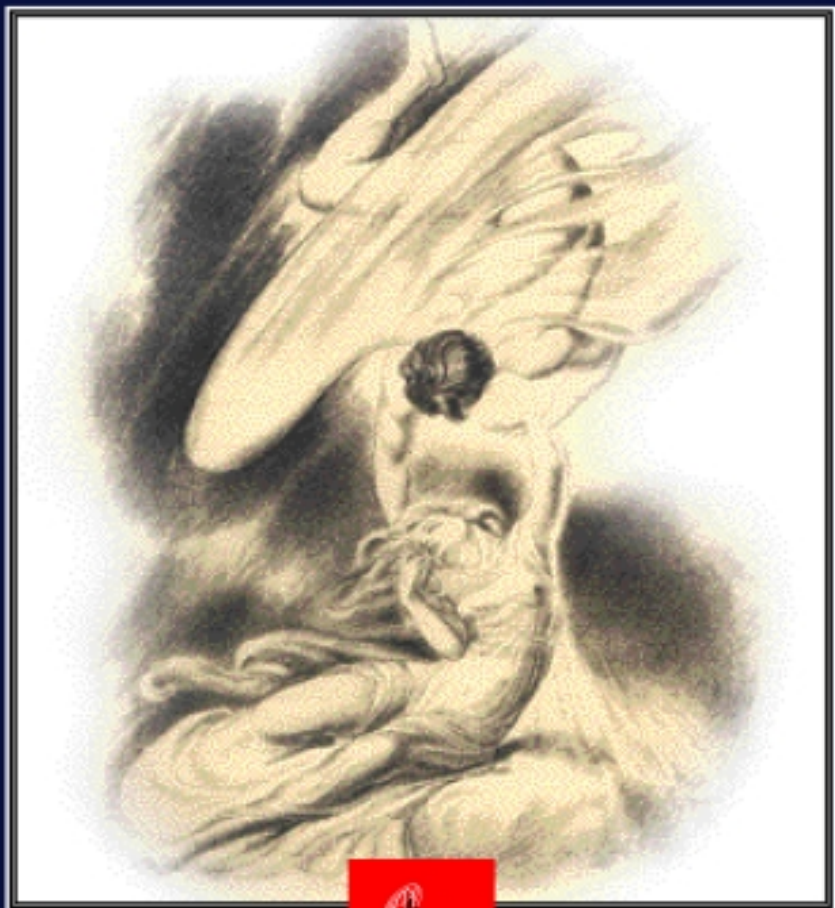

biblioteca școlarăului

MIHAI EMINESCU

LUCEAFĂRUL

biblioteca școlarului

Mihai
EMINESCU

LUCEAFĂRUL

ANTUME

INTERNAȚIONAL

BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

- 1675 Presupusul an de naștere al strămoșului lui M. Eminescu Imin(u), de la supranumele căruia se va înființa patronimul Iminovici, conform lui Ion Roșu (vezi cartea acestuia Legendă și adevăr în biografia lui M. Eminescu. Editura Cartea românească, 1989, pag. 201).
- 1705 Data probabilă de naștere (în Banat) a lui Iovul Iminovici, viitor preot, fiul lui Imin(u), numele căruia va da naștere patronimului Iminovici, după același cercetător.
- 1720 Anul probabil de naștere al lui Iurașcu din Hotin, bunicul stolnicului Vasile Iurașcu, după același biograf Ion Roșu.
- 1730 Anul prezumtiv al hirotonisirii „lui Imin(u)“, care, prin sârbizarea numelui, devine Iovul Iminovici. Acesta pare-se momentul nașterii patronimului Iminovici.
- 1735 Anul probabil de naștere al lui Petru (Petrea) Iminovici, tatăl lui Vasile Eminovici și bunicul căminarului. După Ion Crețu, el se naște în 1736 în satul Călinești, considerat străbunic al poetului.
- 1736 Anul de naștere al Agafiei Șerban, soția lui Petru Iminovici și străbunica lui M. Eminescu.
- 1780 Se naște Vasile Eminovici, unicul fecior al lui Petrea Eminovici și al soției sale Agafia. Acesta e bunicul poetului, care avea și darul cântării.
- 1812 La 10 februarie se naște Gheorghe Eminovici, fiul lui Vasile și al Ioanei Eminovici. E tatăl poetului. Părăsește Bucovina și se stabilește în Moldova.
- 1816 Se naște Raluca Iurașcu, fiica stolnicului Iurașcu din Joldești, mama poetului.
- 1840 La 29 iunie are loc căsătoria lui Gheorghe Eminovici și a Ralucăi Iurașcu.

- 1841 La 12 mai se naște Șerban, primul copil al soților Eminovici. Slugerul Gheorghe Eminovici este ridicat la rangul de căminar.
- 1843 La 2 februarie se naște Nicolae (Nicu), cel de-al doilea copil.
- 1844 Se naște George (Iorgu), cel de-al treilea copil.
- 1845 La 5 mai se naște Ruxanda, cel de-al patrulea copil.
- 1846 La 1 iulie se naște Ilie, cel de-al cincilea copil.
- 1848 Se naște probabil Maria, cel de-al șaselea copil.
- 1850 La 15 ianuarie se naște la Botoșani Mihai Eminescu, poetul, cel de-al șaptelea copil. După alții, el se naște la 20 decembrie 1849.
- 1852 Vede lumina zilei Aglaia, cel de-al optulea copil.
- 1854 Se naște Henrieta (Harieta), cel de-al nouălea copil.
- 1856 La 16 noiembrie se naște Matei, cel de-al zecelea copil.
Anul de naștere al celui de-al unsprezecelea copil, Vasile, nu este cunoscut.
- 1857 Gheorghe Eminovici conduce la studii la Cernăuți cinci copii.
Nu este cunoscut ce cursuri a urmat în acest an poetul.
- 1858-1859 Mihai urmează clasa a III-a la „National Hauptschule“ din Cernăuți. Este clasificat al 15-lea dintre cei 72 de elevi.
- 1859-1860 M. Eminovici urmează clasa a IV-a. Este clasificat al 5-lea dintre cei 82 elevi.
- 1860-1861 Se înscrie la Ober-Gymnasium din Cernăuți. Mihai Eminovici promovează clasa I. Este clasificat al 11-lea în primul semestru și al 23-lea în cel de-al doilea semestru.
- 1861-1862 Urmează clasa II-a.
- 1862-1863 Repetă clasa. De la 16 aprilie 1863 părăsește cursurile, cu toate că avea o reușită bună la învățătură. Plecat la Ipotești în vacanța de Paște, nu mai revine la școală. Moare Ilie, student la școala de medicină a lui Davila din București.
- 1864 Mihai Eminovici solicită Ministerului Învățământului o subvenție pentru urmarea studiilor sau un loc de bursier. Pleacă la Cernăuți, unde dădea reprezentații trupa de teatru Fanny Tardini-Vlădescu. La 5 octombrie M. Eminovici devine practicant la tribunalul din Botoșani. Peste o vreme este copist la comitetul permanent județean.

- 1865 La 5 martie demisionează. La 11 martie solicită pașaport pentru trecere în Bucovina. În Bucovina se află în gazdă (toamna) la profesorul său Aron Pumnul, îngrijind de biblioteca acestuia. Situația sa școlară era de „privatist“.
- 1866 La 12/24 ianuarie se stinge din viață Aron Pumnul. *Învățăceii tipăresc o broșură cu „lăcrămioare... la mormântul prea iubitului lor profesoriu“*. A doua poezie este semnată: M. Eminovici, privatist. G. Munteanu consideră că 4 poezii din cele 7 sunt ale lui M. Eminescu. Concluziile ipotetice ale autorului inspiră încredere, deoarece intuiția pare-se i-a iluminat calea spre adevărul tăcut de poet. La 25 februarie/9 martie revista Familia din Pesta îi publică poezia De-aș avea... Directorul revistei, Iosif Vulcan, cu această ocazie, îi românilizează numele de familie. Din Eminovici devine Eminescu, nume pe care poetul l-a adoptat pentru totdeauna. La 15/27 mai publică poezia O călărire în zori. Părăsește Bucovina (în iunie), stabilindu-se la Blaj. Avea de gând să-și reînceapă studiile. La 16/29 iulie Familia îi publică Din străinătate, la 14/26 august – La Bucovina, la 11/23 septembrie – Speranța și la 16/28 octombrie – Misterele nopții. Cu începere din octombrie și în noiembrie revista îi publică nuvela Lanțul de aur, tradusă din scriitorul suedez Onkel Adam. A fost la Alba-Iulia, unde participă la adunarea anuală a „Astrii“ între 27-28 august. În toamnă părăsește Blajul și se duce la Sibiu. Este prezentat lui N. Densușianu. Trece munții și vine la București.
- 1867 Se angajează în trupa lui Iorgu Caragiale. Deține rolul de sufleur și de copist. Face, grație condiției îmbrățișate, turnee la Brăila, Galați, Giurgiu, Ploiești. Citește mult din Schiller. Traduce din acesta poezia Resignațiune. La 2/14 aprilie apare în Familia Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie, iar la 18/30 iunie La Heliade.
- 1868 Angajat sufleur în trupa lui Mihai Pascaly, care concentrase mai multe forțe teatrale: Matei Millo, Fanny Tardini-Vlădicescu și actori din trupa lui Iorgu Caragiale. Trupa joacă la Brașov, Sibiu, Lugoj, Timișoara, Arad și în alte orașe bănățene. Întâlnindu-l în turneu, Iosif Vulcan obține de la M. Eminescu poeziile La o artistă și Amorul unei marmure, pe care Familia le publică respectiv la 18/30 august și 19 septembrie/1 octombrie. Stabiliți în București, face cunoștință cu I. L. Caragiale. Pascaly îl angajează ca sufleur a II-a oară și copist al Teatrului Național. Se obligă să traducă pentru marele actor Arta reprezentării dramatice – Dezvoltată științific și în legătura

ei organică de profesorul dr. Enric Theodor Rötcher (după edițiunea a doua). Din această vreme începe și proiectul său de roman *Geniu pustiu*.

1869 La 1 aprilie înființează împreună cu alți tineri cercul literar „Orientul“. Cercul urmărea strângerea basmelor, poeziilor populare și a documentelor privitoare la istoria și literatura națională. La 29 iunie sunt fixate comisiile de membri ale „Orientului“ care trebuiau să viziteze diferite provincii. M. Eminescu era repartizat pentru Moldova. Vara publică *La moartea principelui Știrbey*. Pleacă în turneu la Iași și Cernăuți. Familia continuă să-l publice. Îi apare *Junii corupți* la 31 ianuarie/12 februarie și *Amicului F. I.* la 31 martie/11 aprilie. Tatăl îi promite o subvenție regulată întru a-și urma studiile universitare la Viena, unde se aflau mulți dintre colegii săi de la Cernăuți. La 2 octombrie se înscrie la Facultatea de filozofie ca student extraordinar, de vreme ce-i lipsea bacalauratul. Aici face cunoștință cu I. Slavici. Se înscrie în cele două societăți studențești care se contopesc în una – „România jună“.

1870 Îl vizitează la Döbling de Anul Nou, împreună cu alți studenți, pe fostul domnitor Al. I. Cuza.

În 1869/1870 urmează aproape cu regularitate cursurile. În 1871/72 urmează două semestre consecutive. Frecventează biblioteca Universității. La 7/19 și 9/21 ianuarie publică în *Albina din Pesta* articolul *O scrisoare critică*, luând apărarea lui Aron Pumnul împotriva unei broșuri a lui D. Retrino din Cernăuți. La 18/30 ianuarie în *Familia publică* Repertoriul nostru teatral. Primul este semnat cu numele deplin. Cel de-al doilea – cu inițialele M. E. Sub pseudonimul *Varro* publică în *Federațiunea din Pesta* trei articole: *Să facem un congres* (5/17 aprilie), *În unire e tăria* (10/22 aprilie) și *Echilibrul* (22 aprilie/4 mai și 29 aprilie/11 mai), pentru care a fost citat de procurorul public din Pesta. Federațiunea din 5/17 aprilie mulțumește pentru aceste articole. Însă nu poate preciza timpul pentru a începe publicarea romanului *Naturi catilinare* menționat de *Varro*. La 15 aprilie *Convorbiri literare* îi publică celebra *poezie Venere și Madonă*, care stârnește admirația lui Titu Maiorescu. La 15 august aceeași revistă îi publică *Epigonii*.

Semnează ca secretar, alături de N. Teclu, președinte, în luna martie, un apel pentru strângerea de fonduri pentru serbarea de la Putna.

La 4/16 septembrie îi scrie lui Iacob Negruzzi să publice în Convorbiri literare notița „asupra proiectatei întruniri la mormântul lui Ștefan cel Mare la Putna“. Expediază povestea Făt-Frumos din lacrimă pe care Convorbiri literare o publică în numerele de la 1 și 15 noiembrie. Aflându-se la Viena, Iacob Negruzzi destăinuiește impresia puternică ce au produs-o în sânul „Junimii“ versurile poetului publicate în paginile Convorbirilor literare. De asemenea acesta îl sfătuiește ca după studii să se stabilească la Iași.

1871 Îl pune în curs pe Iacob Negruzzi cu proiectele sale literare. Îl recomandă cu căldură pe I. Slavici. Expediază poezia *Mortua est!* pe care Convorbiri literare o publică la 1 martie. La 15 iunie îi va publica *Înger de pază și Noaptea*. La 8 aprilie are loc ședința de unificare a conducerii, alegând primul comitet: I. Slavici, președinte, și M. Eminescu, bibliotecar. La 1 august s-au desfășurat, în ședința de la Cernăuți, pregătirile pentru serbarea de la Putna, care a fost fixată pentru 15/27 august. În *Românul* din 3/15 august Eminescu publică împreună cu Pamfil Dan, membru în comitetul serbării, o scrisoare în care explică semnificația întâlnirii tineretului român la mormântul lui Ștefan cel Mare. Printre participanții activi la serbare s-au evidențiat pictorul Bucevski și compozitorul Ciprian Porumbescu. Fiind învinuiți că sunt atașați ideilor „Junimii“ de la Iași, M. Eminescu și I. Slavici demisionează în toamnă din funcțiile lor din societatea „România jună“. Titu Maiorescu subliniază în studiul său din Convorbiri literare, intitulat *Direcția nouă, vocația de poet a lui M. Eminescu, numindu-l „poet în toată puterea cuvântului“ și citându-l după Vasile Alecsandri.*

Dintre proiectele literare, după I. Crețu, Proletarul ia o formă inițială. Lucrează la poemul *Memento mori*.

1872 În acest an probabil se întâlnește cu Veronica Micle la Viena. Din lipsa banilor părăsește Viena și revine în țară. Participă la o ședință a „Junimii“ din 1 septembrie la care citește *Egiptul*, un fragment din *Memento mori*, apoi nuvela *Sărmanul Dionis*. La 7 septembrie M. Eminescu citește la „Junimea“ poeziile *Înger și demon* și *Floare-albastră*. La 1 decembrie 1872 și 1 ianuarie 1873 Convorbiri literare îi tipărește nuvela *Sărmanul Dionis*.

„Junimea“ îl asigură cu o subvenție lunară de 10 galbeni pentru a studia la Berlin. La 18 decembrie se înscrie la Universitatea din

Berlin, ca student ordinar, în baza unui certificat de absolvire a gimnaziului din Botoșani. Cursurile la care se înscriesese cuprindeau domeniile: filozofiei, istoriei, economiei și dreptului.

1873 Este preocupat de prelucrarea folclorului. Începe întâile versiuni ale poemelor Călin și Luceafărul.

Pentru asigurarea unei existențe modeste acceptă un post la consulatul român la Berlin, condus de Teodor Rosetti, iar apoi de N. Krețulescu. E nevoit a-și cere exmatricularea din motive de tensiune dintre tată și fiu, vorba lui I. Crețu. Certificatul eliberat la 26 iulie dovedește că a urmat două semestre până în 14 iulie. Rosetti însă i-a făcut posibilă rămânerea la Berlin, mărindu-i salariul. De unde la 8 decembrie poetul se reînscrie la Universitate pentru semestrul de iarnă. Dar n-a trecut nici un examen.

La 21 septembrie fratele său Iorgu Eminovici, de profesie militar, se sinucide. Moartea lui însă e declarată abia la 2 noiembrie. A fost înmormântat la Ipotești.

1874 Între 17/29 ianuarie și 7 mai se desfășoară o amplă corespondență între Eminescu și Maiorescu, în care acesta îi propunea poetului să-și ia doctoratul în filozofie pentru a fi numit profesor la Universitatea din Iași. Ministrul învățământului îi expediază la Berlin 100 galbeni pentru depunerea doctoratului. I se dă sarcina de a cerceta documentele din Königsberg pentru statul român. Printr-o scrisoare din 19 septembrie din Berlin, poetul motivează abandonarea acestei sarcini și revenirea în țară. La Berlin urma să se întoarcă în noiembrie pentru a susține examene. La 1 septembrie este numit director al Bibliotecii Centrale din Iași. Maiorescu află la 5 octombrie de la Al. Lambrior că Eminescu nu poate pleca în străinătate întru a-și face doctoratul. Îl opresc o seamă de împrejurări. Două surori se îmbolnăviseră de tifos în Boemia. Fratele Șerban, dând semn de alienație, este internat la 10 octombrie în spital prin intermediul agenției diplomatice din Berlin. Poetul însuși suferea în urma aprinderii la o încheietură a piciorului. Fratele moare la 28 noiembrie la Berlin.

Eminescu paralel avea lecții de logică la Institutul academic în locul lui Xenopol. Revista Convorbiri literare de la 1 decembrie îi publică Împărat și proletar. Colaborează la Lexiconul lui Brockhaus.

1875 *Activitate intensă la Biblioteca Centrală din Iași. La 15 iunie T. Maiorescu, ministrul învățământului îi propune funcția de revizor școlar pentru districtele Iași și Vaslui. La 1 iulie este invitat să-și ia în primire postul. La 2 iulie predă biblioteca lui D. Petrino. La 10 august înaintează un raport ministrului cu ocazia conferințelor avute cu învățătorii din județul Iași. Îl remarcă pe institutorul I. Creangă de la școala nr. 2 din Păcurari. La 5 septembrie trimite alt raport la minister. De astă dată înainta propuneri de reorganizare a școlilor din județul Vaslui. Convorbiri literare îi publică la 1 februarie poezia Făt Frumos din tei. La 14 martie rostește la Junimea în cadrul prelegerilor publice conferința pe care ulterior o publică în Convorbiri literare din 1 august intitulată Influența austriacă asupra românilor din principate. La 26 mai înaintează ministrului un raport elogios asupra unei cărți didactice alcătuită de I. Creangă ș. a. Îl introduce pe I. Creangă la Junimea. D. Petrino, printr-un raport către Ministerul Învățământului din 22 iunie, cere ca Eminescu, fost bibliotecar, să răspundă pentru obiecte și cărți „sustrase”. Ministerul înaintează la rândul său raportul Parchetului din Iași. Judecătorul de instrucție prin încheierea sa din 17 decembrie declară că „nu este loc de urmărire”. La 15 august, la Ipotești, moare Raluca Eminovici. Rămas fără serviciu, M. Eminescu se angajează corector și redactor la ziarul Curierul de Iași. Este prezent la ședințele Junimii. Îl vizitează pe Creangă la bojdeuca sa. La 1 septembrie Convorbiri literare îi publică poeziile Melancolie, Crăiasa din povești, Lacul și Dorința. La 1 noiembrie revista bucureșteană îi va publica poemul Călin, iar la 1 decembrie Strigoii. În Curierul de Iași îi apare la 9 iunie schița La aniversară și nuvela Cezara în numerele de la 6, 11, 13, 15 și 18 august. Făcând un drum la București, prin Maiorescu, se împrieteneste cu Mite Kremnitz, sora acestuia. Veronica Micle însă rămâne și mai departe idolul său.*

1877 *Își continuă activitatea la Curierul de Iași. Sub titlul Observații critice, ia apărarea manualului lui Titu Maiorescu, în Curierul de Iași din 12 august. La 1 septembrie publică în Convorbiri literare articolul Încă o dată recensiunea logicei Maiorescu. Totodată semnează cronici teatrale în legătură cu spectacolele la care asistă. Participă la ședințele Junimii. Invitat în redacția ziarului Timpul, M. Eminescu în a doua jumătate a lui octombrie părăsește Iași,*

- instalându-se la București. Nu publică nici o poezie. Jacob Negruzzi este entuziasmat de articolele din Timpul, Icoane vechi și icoane nouă, pe care le consideră „minunat scrise și minunat cugetate“. Dar poetul nu avea bani nici pentru o fotografie pe care I. Negruzzi i-o ceru spre a-i pune chipul în tabloul cu portretele junimiștilor.
- 1878 Activează intens pe tărâmul ziaristicii. La insistențele lui I. Negruzzi trimite patru poezii: Povestea codrului, Povestea teiului, Singurătate și Departe sunt de tine. . . , pe care acesta i le publică la 1 martie în Convorbiri literare. La 26 mai citește acasă la Maiorescu poezii în prezența lui Vasile Alecsandri, sărbătoritul de la Montpellier pentru Ginta latină. În iulie, aflându-se la moșia lui Nicolae-Mandrea din Florești-Dolj, traduce, din însărcinarea Ministerului Cultelor și Învățăturilor Publice, tomul întâi din scrierea lui Eudoxiu Hurmuzaki Fragmente din istoria românilor, apărută în germană. La 7 septembrie publică o recenzie la Cuvente den bătrâni, tomul I, de B. P. Hasdeu. Ia parte la Iași la ce-a de-a 15-a aniversare a Junimii, împreună cu Slavici și Caragiale în contul lui Maiorescu.
- 1879 Trimite la cererile repetate ale lui I. Negruzzi la Convorbiri literare poezii. La 1 februarie revista junimistă publică Pajul cupidon. . . , O, rămâi, Pe aceeași ulicioară. . . La 1 septembrie i se publică De câte ori, iubito. . . , Rugăciunea unui dac și Atât de fragedă. . . și la 1 octombrie văd lumina tiparului Afară-i toamnă. . . , Sunt ani la mijloc, Când însuși glasul, Freamăt de codru, Revedere, Despărțire și Foaia veștedă. Îi predă lecții de limba română Mitei Kremnitz și-i oferă în manuscris poezia Atât de fragedă. . . La 6 august moare Ștefan Micle, soțul Veronicăi Micle. Văduva vine la București și-l roagă pe poet să interviev pentru urgentarea pensiei sale. Fac planuri de căsătorie irealizabile.
- 1880 Este obosit, bolnav. Se află în raporturi de disensiune cu familia. Ar dori să moară. Nu se vede din datorii. Publică doar o poezie. Este vorba de O, mamă. . . , publicată de Convorbiri literare la 1 aprilie. Renunță la căsătoria cu Veronica Micle. Aceasta se va plânge la 6 decembrie lui Hasdeu că Maiorescu l-a făcut pe Eminescu să n-o ia în căsătorie.
- 1881 La 18 martie scrie tatălui său, bolnav, că nu dispune de timp să vină să-l vadă. Îl anunță pe I. Negruzzi că i-a trimis prin Maiorescu Scrisoarea III, pe care a citit-o de nenumărate ori la Junimea

bucureșteană. La 28 martie o citește la Junimea de la Iași. Scrisorile au fost publicate în Convorbiri literare: Scrisoarea I la 1 februarie, Scrisoarea II – la 1 aprilie și Scrisoarea III – la 1 mai. Grație caracterului ei antiliberal aceasta este reprodusă în Timpul din 10 mai. Scrisoarea IV – va apare în aceleași Convorbiri literare la 1 septembrie.

Revizuieste nuvela Cezara, pe care o încredințează lui Maiorescu. Traduce Mănușa din Schiller. Lucrează la Luceafărul și la diversele forme ale poeziei Mai am un singur dor. La 4 octombrie publică în Timpul o introducere la seria de Palavre, anecdote, taclale etc. ale lui E. Baican. La 10 octombrie scrie un articol de fond privind importanța limbii vechi din cărțile bisericești. Cu prilejul dezvelirii statuii lui Eliade, la 21 noiembrie scrie un articol în care demonstrează că Eliade este cel dintâi scriitor modern al neamului. Din cauza lui I. L. Caragiale cu care M. Eminescu se ceartă la serbarea pomului de Crăciun de la Mite Kremnitz, relațiile epistolare ale poetului cu Veronica Micle devin tensionate.

1882 Nu publică nici o poezie. Citește în mai multe rânduri Luceafărul în ședințele Junimii de la Maiorescu. Mite Kremnitz îl transpune în nemțește. La 8 octombrie citește și corectează, împreună cu Maiorescu, Luceafărul. Apoi îl prezintă în forma definitivă la Junimea la 28 octombrie. Se împacă iarăși cu Veronica, după care raporturile dintre ei devin încordate.

1883 Se internează în ianuarie în spital pe un timp oarecare. Este citită de două ori la Maiorescu varianta germană a Luceafărului. În românește poemul apare în Almanahul societății studențești „România jună“ din Viena în luna aprilie. La ședința Junimii de la Maiorescu din 23 martie este prezent și Iosif Vulcan. Eminescu probabil atunci i-a cedat acestuia următoarele poezii care vor apare în Familia pe parcursul lunilor viitoare. Este vorba de S-a dus amorul... (la 24 aprilie), Când amintirile... (la 15 mai), Adio (la 5 iunie), Ce e amorul?... (la 17 iulie), Pe lângă plopii fără soț... (la 28 august), Și dacă... (la 13 noiembrie). M. Eminescu a primit pentru ele un mic onorar, care se dovedi de fapt unicul cu care a fost răsplătit de-a lungul activității sale literare.

La 4 iunie pleacă la Iași pentru a asista în calitate de corespondent al Timpului la serbarea dezvelirii statuii lui Ștefan cel Mare. Aici se

reîntâlnește cu I. Creangă și M. Pompiliu. Citește cu această ocazie junimiștilor; adunați în casa lui I. Negruzzi, Doina, publicată în Convorbiri literare din 1 iulie.

La 23 iunie la București dă semne de alienație mintală. La 28 boala izbucnește iar. Este internat în sanatoriul doctorului Șuțu. Convorbiri literare din luna august reproduce Luceafărul. Tatăl poetului și fratele lui (locotenentul) îi cer relații lui Maiorescu privitor la starea bolnavului. La 20 octombrie M. Eminescu este trimis de către prieteni la Viena și internat la sanatoriul de la Ober-Döbling. Pe drum este însoțit de Chibici. La contribuțiile amicilor se plusează și suma de 2000 lei obținută în urma vânzării biletelor de intrare la Ateneu din 14 octombrie, unde V. Alecsandri a citit Fântâna Blanduziei.

La 21 decembrie apare la Socec volumul de Poezii de M. Eminescu, având o prefață scurtă de T. Maiorescu. Cartea cuprinde 26 de poezii inedite.

1884 8 ianuarie la Ipotești decedează Gheorghe Eminovici, tatăl poetului. La 7 martie se împușcă Neculai Eminovici (Nicu), tot la Ipotești. La 1 ianuarie este vizitat de către Maiorescu și de vărul acestuia C. Popazu, din Viena.

La 26 februarie M. Eminescu părăsește sanatoriul și la propunerea doctorului Obersteiner; însoțit de Chibici, face călătoria recomandată în Italia. Sosește la București la 27 martie. La 7 aprilie pleacă la Iași. Contribuțiile pentru întreținere continuă. E numit la 24 septembrie subbibliotecar al Bibliotecii Centrale din Iași. La 25 octombrie participă la banchetul anual al Junimii. Dar în noiembrie este internat în spitalul Sf. Spiridon. În decembrie îi face o vizită Alexandru Vlahuță. În lunile ianuarie și februarie revista Convorbiri literare publică douăzeci și una din cele douăzeci și șase de poezii apărute ca inedite în volumul de la Socec. În numărul din februarie revista îi tipărește poezia Diana. Familia din 12 februarie găzduiește poezia Din noaptea...

1885 Editura Socec scoate cea de-a doua ediție a volumului de Poezii, identică. În iulie Convorbiri literare publică Sara pe deal. În lunile iulie și august poetul urmează o cură la Liman, lângă Odesa. La cererea de a i se trimite bani pentru plata taxelor i se dau de către Editura Socec 500 de lei în contul volumului de Poezii.

- 1886 Activează la bibliotecă, îndeplinind roluri secundare. Epoca ilustrată publică la 1 ianuarie Dalila (fragment), în întregime aceasta va apare în Convorbiri literare din 1 februarie 1890. Albumul literar al societății studenților universitari Unirea îi va publica la 15 martie poezia Nu mă înțelegi. În Convorbiri literare din decembrie va apare La steaua. În noiembrie este internat la ospiciul de la Mănăstirea Neamț.
- 1887 M. Eminescu pleacă în primăvară la Botoșani. Este internat la spitalul local Sf. Spiridon. La 15 iulie, însoțit de doctorandul Grigore Focșa, pleacă la Viena și Hall. De aici revine la Botoșani, unde se află sub îngrijirea doctorului Isac și a sorei sale Henrieta. În luna decembrie trupa de teatru a fraților Vlădicescu, cunoscuți poetului, dă la Botoșani un spectacol în beneficiul bolnavului. Convorbiri literare publică la 1 februarie De ce nu-mi vii?, iar la 1 iulie Kamadeva.
- 1888 Poetul manifestă dorința de a-și duce la capăt unele lucrări rămase în manuscris. Astfel pomenește Henrietei de gramatica limbii sanscrite, aflată în manuscris la Biblioteca Centrală din Iași. Lui T. Maiorescu îi cere printr-o scrisoare recomandată să-i trimită biblioteca și manuscrisele rămase la București. Însă criticul n-a dat nici un răspuns scrisorii în cauză. I. Negruzzi depune în Camera deputaților o petiție pentru un proiect de lege prin care să se acorde poetului o pensie viageră de către stat. M. Kogălniceanu susține propunerea. Camera votează un ajutor lunar de 250 lei. Proiectul trece la Senat abia la 23 noiembrie. Aici este susținut de N. Gane ca raportor. Legea însă va fi votată doar în aprilie 1889.
- Veronica Micle vine la Botoșani și-l determină pe Eminescu să se mute la București la 15 aprilie. O modestă activitate literară. În numărul din 25 decembrie al revistei Fântâna Blanduziei anunță apariția ediției a treia a volumului de Poezii. Față de edițiile precedente aceasta cuprinde un adaos de trei poezii: La steaua, De ce nu-mi vii? și Kamadeva.
- 1889 La 3 februarie poetul este internat la spitalul Mărcuța din București, iar apoi la sanatoriul Caritas.
- În noaptea de 15 iunie, ora 3, inima poetului încetează să mai bată, în sanatoriul doctorului Șuțu din strada Plantelor, București. Este

înmormântat la cimitirul Bellu în ziua de 17 iunie la umbra unui tei. În octombrie este dată la tipar ediția a patra a Poeziilor la Editura Socec. Cartea este însoțită de un studiu semnat de T. Maiorescu, intitulat: *Poetul Eminescu*. La 3 august se stinge la Mănăstirea Văratec Veronica Micle. Tot în acest an decedează și autorul *Amintirilor din copilărie*, „Homer al nostru” — Ion Creangă. La 14 octombrie moare la Botoșani Henrieta Eminovici.

1989 Centenarul morții lui M. Eminescu.

2000 150 de ani de la nașterea Luceafărului poeziei românești. În legătură cu această dată memorabilă UNESCO declară anul 2000 — Anul Eminescu. În țară și peste hotare au fost multiple manifestări culturale dedicate aniversării poetului.

La Chișinău este inaugurat Centrul Academic Eminescu.

La Editura Litera apar *Corpus Eminescu* în 10 volume, *Rezonanțe eminesciene în arte plastice de Petre Popescu Gogan și calendarul omagial 150 de ani cu Eminescu*.